

μετανάστευσις Σλαύων ἀποίκων ἐκ Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου. Ὅτε δ' ἐν ἔτει 746—748 ἡ πανώλης, σφοδρότερα ἢ ἄλλοτέ ποτε, ἐπεδήμουν ἐν Πελοποννήσῳ, εἰσέβαλον εἰς τὴν χώραν πολυάριθμα στίφη Σλαύων, ὄθιυμενα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐκ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας, ἐνθα εἶχον ἐγκατασταθεῖ. Αὕτη δ' ἦν ἡ κυρία ἐπιδρομὴ τῶν Σλαύων εἰς τὴν Πελοπόννησον. Πολυάριθμα στίφη ἐπληθύρουν τὴν χερσόνησον καὶ ἀπόθησαν τὸν ὑπὸ τῆς πανώλης δεκατισθέντα Ἑλλ. πληθυσμὸν ἐκ τῶν πεδιάδων, ἄς σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου κατέσχον. Οἱ δ' Ἕλληνες ἀπεσύρθησαν ἐν ταῖς ὄχρωμέναις πόλεσιν, αἵτινες, τούτου ἕνεκα, τοσοῦτον ὑπερεπληρώθησαν, ὥστε καὶ μεθ' ὅλην τὴν μείωσιν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀπετάλησαν ἀποικοὶ ἐκ τῶν πόλεων τούτων εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δια τῆς πανώλης ἐπισήμους ἐλαττωθέντος πληθυσμοῦ αὐτῆς. (Ἐπειτα)

Ἡ ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ἐν ἀρχαιοτέρᾳ ἐποχῇ ὅτε αἱ τεχνικὴ γνώσεις τῆς ἀνθρωπότητος ἐν νηπιώδει διετέλουν καταστάσει, ὡς μέγα πικρὰ καὶ ὑπεράνθρωπον ἐθεωρήθησαν ὁ κολοσσὸς τῆς Ρόδου, αἱ πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἐπὶ τοῦ κόσμου θαύματα. Πάντα ὅμως ταῦτα εἶνε νάνοι ἐνώπιον τῶν ἔργων τοῦ καθ' ἡμᾶς πολιτισμοῦ, ἐνώπιον π. χ. τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λιμένα τῆς Νέας Υόρκης ἰσχυμένου ἀγάλματος τῆς ἐλευθερίας, κρατούσης ἡλεκτρικὸν πυρρὸν φωτίζοντα τὸν λιμένα, τῆς γεφύρας τοῦ Στεφενσῶνος ἐν Ἀγγλίᾳ, τοῦ πύργου τοῦ "Aiffel καὶ τῶν ἄλλων τεραστίων τῆς τέχνης ἔργων.

Ἐν Ἀμερικῇ δέ, ἧς καὶ αὕτη ἡ φύσις παρέχει τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ τεραστίον, σχεδιάζονται καὶ ἐφαρμόζονται καὶ τὰ τεραστία καὶ ὑπεράνθρωπα τεχνικὰ ἔργα μετὰ μεγίστης εὐκολίας καὶ μαθηματικῆς ἀκριβείας. Οὕτως ἐνὸν ἐν Εὐρώπῃ ὡς μέγα καὶ δυσκατόρθωτον ἔργον ἐθεωρήθη ἡ ἀνέγερσις γεφύρας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, δι' ἣν ὑπελογίσθησαν 860 ἑκατομμύρια φράγκων, ἐν Ἀμερικῇ ἐσχεδιάσθη κρεμαστὴ γεφυρὰ τεραστία, ἧτις πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Οὐδσῶνος ποταμοῦ, ὅπως συνδέσῃ τὴν Νέαν Υόρκην μετὰ τῆς Ἱερσέης. Τῆς γεφύρας ταύτης τὸ μέσον τόξον θὰ ἔχη μῆκος **868,7** μέτρων, οὕτως ὥστε ὁ ποταμὸς καθ' ἅπαν αὐτοῦ τὸ πλάτος θὰ μείνῃ ἐλεύθερος, οἱ δὲ πύργοι ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθῇ τὸ τόξον τοῦτο θὰ ἴστανται ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ Νέας Υόρκης καὶ Ἱερσέης κυκλοφοροῦσι καθ' ἑκάστην περὶ τὰς 1000 ἀμαξοστοιχίας, φερούσας ἐτησίως περὶ τὰς 20 ἑκατομμύρια ἐπιβατῶν, ἡ γεφυρὰ αὕτη θέλει ἀναβιβάσει τὴν συγκοινωνίαν εἰς 120 ἑκατομ. ἐπιβατῶν, διότι δὲν θὰ διακόπτηται ἡ συγκοινωνία ἕνεκα ὁμίχλης, πάγου, καταγίδων κτλ.

Ἐκαστον τῶν τεσσάρων καλωδίων ἢ σχοινίων, ἀπὸ τῶν ὁποίων θὰ κρεμασθῇ ἡ γεφυρὰ, ἔχον πᾶχος 1,22 μέτρον, θὰ συνίσταται ἐκ χαλυβδίνων συρμάτων παραλλήλων, ἅτινα θὰ ἐγκλείωνται ἐντὸς χαλυβδίνου περιβλήματος. Τὰ ἄκρα δὲ τῶν καλωδίων τούτων προσδεύμενα ἐπὶ τῶν πύργων, αἵτινες θὰ ἀνυψῶνται ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ, θὰ ρηθῶσιν εἰς ὕψος 152,4 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ποταμοῦ. Ἐκαστος δὲ τῶν πύργων τούτων, ἀπὸ τῶν ὁποίων θὰ κρέμονται τὰ ρηθέντα καλώδια, θ' ἀποτελεῖται ἐκ 16 χαλυβδίνων στηλῶν, ὧν ἑκάστη πρὸς τὴν βᾶσιν μὲν θὰ ἔχη διάμετρον 2,1 μέτρα, πρὸς τὰ ἄνω δὲ 1,5 μέτρον. Ἐπὶ ἑκατέρᾳ δὲ τῶν πλευρῶν τῆς γεφύρας ἀνα δύο καὶ παραλλήλως εἰς τινα ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν θὰ κρεμασθῶσι τὰ καλώδια, ἅτινα θὰ συνδεθῶσι μετ' ἀλλήλων διὰ παχέων ράβδων διαγωνίων καὶ ἀπὸ τούτων ἔπειτα θὰ κρεμασθῇ τὸ δάπεδον τῆς γεφύρας.

Οὕτω θὰ εἶνε δυνατὸν διὰ τῆς γεφύρας ταύτης νὰ διέλθωσιν αἱ βροῦταται ἀμαξοστοιχίαι, αἵτινες θὰ εἰσέρχονται εἰς διώροφον σταθμὴν τῆς Νέας Υόρκης, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ὑπάρχωσι τριάκοντα σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως. Ἐπὶ τῆς γεφύρας κατὰ τὸ παρὸν θὰ στρωθῶσι γραμμαὶ δι' ἐξ ἀμαξοστοιχίας, ἐδόθη ὅμως εἰς τὴν γεφυρὰν τοιοῦτον πλάτος, ὥστε νὰ προστεθῶσι βραδύτερον καὶ ἕτεραι τέσσαρες γραμμαὶ. Διὰ τῆς τοιαύτης διατάξεως θὰ εἶνε δυνατὸν ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων νὰ μεταφέρωνται ἐτησίως περὶ τὰ 120,000,000 ἀνθρώπων, νὰ τρέχωσι δ' ἐπ' αὐτῶν αἱ ἀμαξοστοιχίαι μετὰ ταχύτητος 48 χιλιόμετρων ἀνὰ πᾶσαν ὥραν.

Διὰ τὴν γεφυρὰν ταύτην, ἧς ἡ οἰκοδομὴ θὰ διαρκέσῃ περὶ τὰ 10 ἔτη, θὰ δαπανηθῶσιν 79,000,000 φράγκων. Πρὸς ταῦτα προσθετέον διὰ τὸν σταθμὸν, δι' ἀποζημιώσεις κτημάτων καὶ δι' ἄλλα δευτερεύοντα ἔργα περὶ τὰς 25 ἑκατομ. δολλαρίων. Ὅθεν διὰ τὸ τεραστίον τοῦτο ἔργον θὰ δαπανηθῶσιν ἐν ὅλῳ περὶ τὰς **12,000,000** φράγκα! ποσὸν κολοσσιαῖον διὰ τὴν μικροσκοπικὴν Ἑλλάδα. (Κ. Μ.)

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ δᾶση τῆς Ἑλλάδος. — Ἐν τῷ ἐβδιμαδιαφ φυσιογνωστικῷ περιοδικῷ τοῦ Βερολίνου (Naturw. Wschenschaft) ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως (ἀρ. 34) πραγματεία περὶ τῶν δασῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Α. Φιλιπῶνος, ἐν τῇ ὁποίᾳ λέγει, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἧτις φημίζεται ὡς χώρα φαλακρά, ἕνεκα τῶν πολλῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν τῆς ὑπὸ ποιμένων κυρίως, δὲν εἶνε εὐτυχῶς τοιαύτη. Ὁ ἐκ τῆς θάλασσης τὴν Ἑλλάδα θεώμενος βλέπει αὐτὴν πράγματι ἀπεψιλωμένην καὶ φαλακράν, ὁ εἰσερχόμενος ὅμως εἰς τὰ μεσόγεια τῆς Στερεᾶς καὶ Πελοποννήσου εὐρίσκει μεγάλας εἰσέτι ἐκτάσεις κεκαλυμμέ-